

19 Ιουλίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28, 146 & 169 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 757/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεστή σε αντιδιαστολή προς πληροφοριακού περιεχομένου πράξη — Αρχές και εφαρμογή τους στην κριθείσα περίπτωση — Συνέπειες — Δικαιοδοσία του ακυρωτικού δικαστηρίου.

5

Οι αιτητές προσέφυγαν λόγω της μη παραχώρησης τιμαριθμικών αναπροσαρμογών στις συντάξεις μελών τους.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν την εκτελεστικότητα των πράξεων ή αποφάσεων, η υπό κρίση απόφαση δεν έχει τα χαρακτηριστικά της εκτελεστής πράξης και ως εκ τούτου δεν μπορεί να προσβληθεί με το ένδικο μέσο της προσφυγής.

15

Η εν λόγω επιστολή απλώς πληροφορεί τους αιτητές ότι στην περίπτωση τους έχει εφαρμοσθεί ο νόμος σε συνάρτηση με τις Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις που διέπουν την τιμαριθμική αύξηση των συντάξεων.

20

Η Α.Η.Κ. εν προκειμένω εφάρμοσε αυτά που είχε δεσμευτεί να εφαρμόσει με την Κ.Δ.Π. 110/85. Ως εκ τούτου, η επιστολή ημερομηνίας 15 Ιουνίου 1994 δεν μπορεί να έχει άλλο χαρακτήρα, παρά μόνο

πληροφοριακό.

- 5 Έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη επιστολή είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και ως εκ τούτου μη εκτελεστή πράξη, το Δικαστήριο αυτό, βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, δεν έχει τη δικαιοδοσία να επιληφθεί της απόφασης αυτής.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

- 10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Colocassides v. Republic (1965) 3 C.L.R. 542,

Vrahimi & Another v. Republic 4 R.S.C.C. 121,

15

Christofidou v. Republic (1988) 3 C.L.R. 81.

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόρριψης από την Καθ' ης η αίτηση του αιτήματος των Αιτητών για την παραχώρηση αναδρομικών τιμαριθμικών αυξήσεων στις συντάξεις ορισμένων μελών τους.

A. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.

25

M. Κάρμιου για Κακογιάννη, για την Καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 30 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν τις ακόλουθες θεραπείες:

- 35 “Α. Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση η οποία περιέχεται σε επιστολή των ημερομηνίας 15.6.94 και η οποία παρελήφθη από τους αιτητές την 22.6.94 (Τεκμήριον “Α”) με την οποία αυτοί απέρριψαν και/ή δεν έκαναν δεκτό αίτημα των αιτητών όπως παραχωρηθούν αναδρομικά από 1.7.93 και 1.1.94 τιμαριθμικές αυξήσεις επί των συντάξεων μελών 2.83% και 2.09% αντίστοιχα
- 40 ώστε οι τιμαριθμικές αναπροσαρμογές των συντάξεων των υπαλλήλων της Α.Η.Κ. να εξισωθούν με τις τιμαριθμικές αναπροσαρμογές των συντάξεων των μισθών των εν ενεργεία υπαλλήλων της Α.Η.Κ., είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εσθερημένη εννόμου αποτελέσματος παν δε το παραλειφθέν δεν θα

έπρεπε να ελάμβανε χώραν.

Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να παραχωρήσουν τιμαριθμικές αναπροσαρμογές στα συνταξιούχα μέλη των αιτητών ως ανωτέρω, είναι άκυρη και/ή 5
παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.

Γ. Έξοδα.”

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Οι 10
αιτητές είναι η Συντεχνία του Επιστημονικού Προσωπικού της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΣΕΠΑΗΚ) της οποίας, μεταξύ άλλων, είναι μέλη και συνταξιούχοι υπάλληλοι της Αρχής Ηλεκτρισμού.

Οι αιτητές με επιστολή τους ημερομηνίας 3 Μαΐου 1994, η 15
οποία απευθυνόταν στο Διευθυντή Προσωπικού των καθ' ων η αίτηση, ζήτησαν όπως παραχωρηθούν αναδρομικά από την 1η Ιουλίου 1993 και 1η Ιανουαρίου 1994 τιμαριθμικές αυξήσεις 2.83% και 2.09%, αντίστοιχα, στους επηρεαζόμενους συνταξιούχους. 20

Οι καθ' ων η αίτηση απάντησαν στο πιο πάνω αίτημα των αιτητών με επιστολή τους ημερομηνίας 15 Ιουνίου 1994, με την 25
οποία πληροφορούσαν τους αιτητές ότι οι Οικονομικές Υπηρεσίες είχαν προβεί στην εφαρμογή των αντίστοιχων δικαιούμενων τιμαριθμικών αυξήσεων στους επηρεαζόμενους συνταξιούχους και τους είχε καταβληθεί και η αναδρομική διαφορά με βάση τον Κανονισμό 32, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 43(1)/93.

Όμως, οι αιτητές είχαν πληροφορηθεί και από το Υπουργείο 30
Οικονομικών τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζεται ο Κανονισμός 32 των περί Συντάξεων Κανονισμών του 1993, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζονται οι Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις 265/93 και 14/94 (βλέπε επιστολή από Υπουργείο Οικονομικών προς το Γραμματέα του Κλάδου Συνταξιούχων ΣΕΠΑΗΚ, 35
ημερομηνίας 18 Μαρτίου 1994).

Οι αιτητές πρόβαλαν ως μόνο λόγο ακυρότητας:

“..... ότι η ΑΗΚ έχει υιοθετήσει την πιο πάνω πεπλανημένη και 40
κατά παράβαση νόμου πράξη του Υπουργού με τρόπο ώστε η οποιαδήποτε απόφασή της επί του θέματος να πάσχει καθότι βασίζεται επί νομικής και πραγματικής πλάνης ή και παρανόμου προπαρασκευαστικής πράξης του Υπουργού, η ενέργεια

του οποίου αποτελεί επί μέρους πράξη της συνθέτου διοικητικής ενέργειας του καθορισμού των συντάξεων.”

5 Ο πιο πάνω λόγος δεν αναλύθηκε από τους δικηγόρους των αιτητών.

10 Οι καθ' ων η αίτηση στη γραπτή τους αγόρευση ισχυρίστηκαν ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι εκτελεστή πράξη και δεν μπορεί να προσβληθεί, παρόλο που στην ένστασή τους δεν εγέρθηκε το θέμα αυτό.

15 Για να μπορεί μια απόφαση να προσβληθεί με το ένδικο μέσο της προσφυγής, πρέπει να είναι εκτός από διοικητική και εκτελεστή.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, καθώς και το Συμβούλιο της Επικρατείας, έχουν ορίσει την έννοια της εκτελεστής πράξης ως εκείνης “με την οποία δηλώνεται η βούληση διοικητικού οργάνου που αποσκοπεί στην παραγωγή εννόμου αποτελέσματος έναντι των διοικουμένων”. (Βλέπε Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελίδα 239 και *Nicos Colocassides v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 542, στη σελίδα 551.)

25 Κύριο στοιχείο της εκτελεστής πράξης είναι η δημιουργία εννόμου αποτελέσματος με το οποίο δημιουργείται, τροποποιείται ή καταργείται μια νομική κατάσταση. Βλέπε *Eleni Vrahimi & Another v. Republic* 4 R.S.C.C. 121, στη σελίδα 123, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα:

30 “A decision or act, in the sense of paragraph 1 of Article 146, must be such as would directly affect a right or interest protected by law, of a particular person ascertainable at the time of taking such decision or doing such an act.”

35 Στην υπό κρίση υπόθεση η επιστολή η οποία προσβάλλεται έχει το ακόλουθο λεκτικό:

40 “Επιθυμώ να αναφερθώ στην επιστολή σας με στοιχεία Σ/Ε49/94 και ημερομ. 3.5.1994 σχετικά με το πιο πάνω θέμα.

Σε απάντηση πληροφορείστε ότι οι Οικονομικές Υπηρεσίες, προέβησαν στην εφαρμογή των αντίστοιχων δικαιουμένων τιμαριθμικών αυξήσεων στους επηρεαζόμενους συνταξιούχους,

καταβάλλοντας σ' αυτούς επίσης και την αναδρομική διαφορά.”

Σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν την εκτελεσιμότητα των πράξεων ή αποφάσεων, τις οποίες έχω αναφέρει πιο πάνω, είμαι 5 της γνώμης ότι η υπό κρίση απόφαση δεν έχει τα χαρακτηριστικά της εκτελεστής πράξης και ως εκ τούτου δεν μπορεί να προσβληθεί με το ένδικο μέσο της προσφυγής.

Η εν λόγω επιστολή απλώς πληροφορεί τους αιτητές ότι στην 10 περίπτωση τους έχει εφαρμοσθεί ο νόμος σε συνάρτηση με τις Κανονιστικές Διοικητικές Πράξεις που διέπουν την τιμαριθμική αύξηση των συντάξεων.

Η ΑΗΚ, σύμφωνα με τον περί Αναπτύξεως Ηλεκτρισμού Νόμο, Κ.Δ.Π. 110/85 και συγκεκριμένα τον Κανονισμό 25, έχει δεσμευτεί ως ακολούθως: 15

“25. Η διά των παρόντων Κανονισμών παρεχομένη προς τα μέλη σύνταξις αυξάνεται: 20

(α) διά ποσού αντιστοιχούντος εις ποσοστόν ίσον προς το εκάστοτε παρεχόμενον προς τους συντάξιούχους δημοσίους υπαλλήλους ποσοστόν δυνάμει οιουδήποτε Νόμου, και 25

(β) διά ποσού αντιστοιχούντος εις ποσοστόν ίσον προς το εκάστοτε καθοριζόμενον δυνάμει οιουδήποτε διατάγματος του Υπουργικού Συμβουλίου προνοούντος περί τιμαριθμικής αυξήσεως των συντάξεων των Δημοσίων Υπαλλήλων.” 30
(Η υπογράμμιση είναι δική μου)

Ο Νόμος 43(1)/93 τροποποίησε τον Κανονισμό 32 των περί Συντάξεων Κανονισμών (βασικών Κανονισμών) έτσι ώστε:

“(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παρόντων Κανονισμών, ο Υπουργός Οικονομικών, εφόσον υφίσταται και λειτουργεί σύστημα τιμαριθμικών αναπροσαρμογών των μισθών, έχει εξουσία όπως, με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, καθορίζει εκάστοτε το ύψος της αύξησης, λόγω της διακύμανσης του τιμαριθμικού δείκτη που θα δίδεται στις συντάξεις των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων οι οποίοι αφυπηρέτησαν πριν από την 1η Ιανουαρίου ή την 1η Ιουλίου του έτους εντός του οποίου δημοσιεύεται η απόφαση ή στις συντάξεις εξαρτωμένων από δημοσί- 35 40

ους υπαλλήλους ή συνταξιούχους, οι οποίοι αποβίωσαν πριν από την 1η Ιανουαρίου ή την 1η Ιουλίου του εν λόγω έτους.

5 (2) Το ύψος της αύξησης αυτής θα καθορίζεται με βάση την εκατοστιαία αύξηση του μέσου όρου του τιμαριθμικού δείκτη του εξαμήνου που πέρασε σε σύγκριση με το μέσο όρο του τιμαριθμικού δείκτη του αμέσως προηγούμενου αυτού εξαμήνου και θα αρχίσει να καταβάλλεται από την πρώτη ημέρα του εξαμήνου εντός του οποίου δημοσιεύεται η απόφαση:

10

Νοείται ότι σε περιπτώσεις αφυπηρέτησης ή θανάτου κατά τη διάρκεια του εξαμήνου που πέρασε θα λαμβάνεται υπόψη, για σκοπούς καθορισμού του ύψους της αύξησης αυτής, το τιμαριθμικό επίδομα το οποίο λήφθηκε υπόψη κατά τον υπολογισμό της σύνταξης του συνταξιούχου δημόσιου υπαλλήλου ή της σύνταξης των εξαρτωμένων.”

15

Με βάση τον πιο πάνω Κανονισμό ο Υπουργός Οικονομικών καθόρισε την αύξηση των συντάξεων στην Κ.Δ.Π. 265/93 ως ακολούθως, για τους συνταξιούχους κατά την 31η Δεκεμβρίου 1992 και την 29η Ιουνίου 1993:

20

“Όσον αφορά σε συνταξιούχους κρατικούς υπαλλήλους -

25

(α) Στην περίπτωση αφυπηρέτησης πριν από την 31η Δεκεμβρίου 1992, 2,83%,

30

(β) στην περίπτωση αφυπηρέτησης μεταξύ της 31ης Δεκεμβρίου 1992 και της 29ης Ιουνίου 1993, αμφοτέρων των ημερομηνιών περιλαμβανομένων, 1,93%.”

και στην Κ.Δ.Π. 14/94 για τους συνταξιούχους οι οποίοι αφυπηρέτησαν πριν την 30ή Ιουνίου 1993 και μετά μέχρι την 30ή Δεκεμβρίου 1993, ως ακολούθως:

35

“Όσον αφορά σε συνταξιούχους κρατικούς υπαλλήλους -

40

(α) Στην περίπτωση αφυπηρέτησης πριν από την 30ή Ιουνίου 1993, 2,09%,

(β) στην περίπτωση αφυπηρέτησης μεταξύ της 30ής Ιουνίου 1993 και της 30ής Δεκεμβρίου 1993, αμφοτέρων των ημερομηνιών περιλαμβανομένων, 1,19%.”

Ως εκ των ανωτέρω, η ΑΗΚ εφάρμοσε αυτά που είχε δεσμευτεί

να εφαρμόσει με την Κ.Δ.Π. 110/85. Ως εκ τούτου, η επιστολή ημερομηνίας 15 Ιουνίου 1994 δεν μπορεί να έχει άλλο χαρακτήρα, παρά μόνο πληροφοριακό. Όπως έχει λεχθεί και από το Δικαστή Πικη, όπως ήταν τότε, στην υπόθεση *Loulla Christofidou v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 81, στη σελίδα 85:

5

“Time and again it has been asserted that acts productive of legal consequences are cognizable by a court of revisional jurisdiction. Acts informatory of the existence of a legal or factual situation are not executory for the obvious reason that they do not have noticeable legal consequences. They merely assert the existence of a situation objectively identifiable. Informatory acts do not involve the exercise of any discretionary powers. In my judgment the subject matter of these proceedings does not constitute an executory act and as such it is inamenable to judicial review.”

10

15

Έχοντας καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη επιστολή είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και ως εκ τούτου μη εκτελεστή πράξη, το Δικαστήριο αυτό, βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, δεν έχει τη δικαιοδοσία να επιληφθεί της απόφασης αυτής.

20

Με βάση τα πιο πάνω η προδικαστική ένσταση των καθ' ων η ένσταση επιτυγχάνει και η προσφυγή απορρίπτεται, με έξοδα εναντίον των αιτητών.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.